

MIDNATTSROPET

MARANATA! - Du vår Herre kom! (1 Kor 16:22)

Tidstecknen visar att Herren är nära!

En underbar framtid med Jesus, Emanuel Johansson sid 10

Välfärdens fångar – ett tidstecken, Berno Vidén sid 14

Var redo inför Jesu snara tillkommelse, Sean Ureña sid 20

Elaine tillsammans med Niurka 15 år.

- Vi kände att vi var tvungna att hjälpa familjen på något sätt.

Missionshälsning av Jonathan Asprusten, sid 2

På missionsfältet ...

- Vi får visa på Jesus och den kärlek som han visat oss som den framkomliga vägen.

Församlingen i Palavé samlas till möte och prisar Jesus tillsammans.

Elaine tillsammans med Niurka 15 år.

**Text: Jonathan
Asprusten**

Missionen är något som ligger församlingen varmt om hjärtat. Jag och min familj hade under fyra månader den stora förmånen att vara på plats i församlingens missionsarbete i Dominikanska republiken. Det var verkligen en händelserik och berikande tid. Man har fått möta syskon och fått lära känna nya människor.

Livet är ju mycket annorlunda där, och ibland kan det kännas både svårt och utmanande. Men då betyder verkligen förbönerna hemma i församlingen mycket, och man känner sig buren och inte ensam.

Mycket av arbetet har sitt center i det lilla samhället Batey Palavé. Det ligger ett tiotal kilometer utanför huvudsta-

den Santo Domingo. Här har församlingen sitt missionscenter med storfamiljshus för de utsända missionärerna. Här finns också den dagliga frukostserveringen för ungefär 150 barn, läkarmottagning, och inte minst samlingshall till den lokala församlingen som samlas flera gånger i veckan till bibelstudium, bön, barnmöten och vittnesbördsmöten.

Det är inte lätt att samla alla intryck i en missionsrapport, men jag vill nämna några saker och personer som gjorde extra intryck. En av dem är Niurka och hennes familj.

Niurka är femton år och har ett svårt handikapp. Hon är helt beroende av hjälp. Familjen drabbades av en svår sorg när hennes mamma plötsligt dog. Hon har varit den som har tagit hand om och hjälpt Niurka genom hela hennes liv. Familjen är mycket fattig och pappan Roberto har försökt att försörja dem genom ströjobb. Vi var och besökte dem och deltog i minnesstunden efter mamman i deras fallfärdiga hem. Ett träskjul där vattnet strömmade in när det regnade och råttorna sprang runt. Vi kände att vi var tvungna att hjälpa familjen på något sätt, så vi skrev hem till församlingen i Sverige och vädjade om hjälp att fixa deras hus. Tillsammans med församlingen i Sverige beslöt vi att bygga ett nytt hus åt familjen. Det blev till mycket stor glädje för familjen och pappan var med varje dag och byggde. Efter tre veckor så stod huset

färdigt. Vi är verkligen tack-samma till Gud att vi kunde genomföra det.

En annan sak som är en stor del av missionen är arbetet bland barnen. Där har vi som församling ett enormt ansvar och samtidigt en stor möjlighet att förmedla Jesus. Barnen växer upp i en mycket hård miljö där våld är vardag.

Just nu har vi barnmöten på två platser och det är inte alltid lätt, men även om det känns hopplöst ibland och det inte verkar som att de lyssnar så tror jag att barnen får med sig något av evighetsvärde. Därför är barnmötena något av det viktigaste vi gör, där vi som en kontrast till allt våld får visa på Jesus och den kärlek som han visat oss som den framkomliga vägen.

På det ena stället vi samlat barnen har vi inte haft någon lokal men samlat till möte

Änkemannen Roberto och hans barn var i stort behov. Det fallfärdiga träskjulett ersattes av en värdig bostad.

En stor del av missionen är arbetet bland barnen. Här är det barnmöte i Palavé, barnen tecknar och sjunger.

ute på den leriga gården utan skydd för sol och regn. Därför var det väldigt välsignat att vi fick möjligheten att bygga en stor betongplatta med tak. Nu är det mycket lättare och inte så stökigt att samla barnen. Be mycket för barnen i Palavé.

En annan person jag vill nämna är syster Ester. Hon har varit till stor hjälp för församlingen i många år och inte minst för oss nu då hon hjälpt till med barnpassning för våra barn. Hon har ett hus som inte var färdigt och vi hade möjlighet att hjälpa henne att lägga golv.

Något som gjorde starkt intryck på mig var att få möta

alla syskonen i församlingen som man har hört om. Det är en sak att höra och en annan sak att träffa personligen och se deras uppriktiga tro på Gud. Eftersom jag inte har språket ännu så var det min fru som fick översätta bibelstudierna och leda de flesta mötena. Hon gjorde en mycket stor insats som blev uppskattad.

Församlingen lever i en hård miljö och syskonen kämpar dagligen sin kamp för tillvaron. Men det är en stor förmån när vi får samlas till möte och prisa Jesus tillsammans och känna att vi är ett. Det spelar ingen roll om vi är skandinaver, dominikaner, haitier,

fattiga eller rika.

Vi fick uppleva flera underbara möten, och i ett bestämde sig en ung syster att överlämna sig åt Jesus. Hon heter Nathalie och vi skall komma ihåg henne i bön.

En psalm som vi läste med varandra och som har varit till tröst för församlingen där är Psalm 121. Där frågar psalmisten med upplyfta ögon var hans hjälp kommer ifrån. Svaret är, från Herren som gjort himmel och jord.

Vi lever i en tid där jordens grundvalar skakar och vi känner att snart kommer Jesus. Hur

viktigt det är att vi som hans folk inte ser oss omkring i världen och tappar modet. Men får lyfta blicken mot himmelen och fokusera på Jesus. Då kommer vi inte vackla, och Herren kommer att bevara oss.

Det är en tröst inte bara för församlingen i Palavé, men för alla som längtar efter Jesu tillkommelse.

Jag vill verkligen uppmana alla att fortsätta att bedja för arbetet i Dominikanska republiken och Haiti. ■

Stöd Maranataförsamlingens mission i Dominikanska republiken och Haiti.

Swish 123 155 15 71
Pg 44 10 05 - 6

Missionsfältet Sverige

Text: Berno Vidén

Ett stående böneämne under många år inom svensk kristenhet har varit att nå ut med evangelium inom det så kallade 10/40-fönstret, ett gigantiskt område som sträcker sig från Nordafrika i väst, via Mellanöstern och vidare ända till Bortre Asien inkluderat folkrika länder som Indien och Kina. Flera av dessa länder är helt stängda för evangelium.

Svenska församlingar har historiskt sett varit världens mest aktiva och målinriktade då det handlar om att sända ut missionärer. Så gott som varje liten lokal församling har haft eller bistått missionärer på fältet, med huvuduppgiften att sprida budskapet om Jesus, följt av många viktiga sociala insatser som sjukvård, utbildning etc. Sedan började statliga bidrag att bekosta missionen och flera församlingars arbete förändrades från att vara evangeliserande till att lägga fokus på socialt biståndarbete.

Senaste åren har det blossat upp debatter, ibland riktigt hätska, om invandringen till Sverige. Samtal fyllda av hat, förtal och varningar om islamisering av Sverige förs på hög politisk nivå. Svensk kultur och invanda traditioner luckras upp och faller sönder. Från kristet håll uppmanas till bön och politisk aktivitet som en sista chans att rädda Sverige. En känd mes-sian, Lars Enarsson, går så långt att han påstår att Gud har sagt att vi alla måste rösta på Sverigedemokraterna för att rädda landet. I ett upprop publicerat på egen hemsida skriver han: ”Det enda politiska parti som idag utgör ett alternativ till den oroande utvecklingen mot en antikristlig diktatur i Sverige är Sverigedemokraterna.”

Hela mitt inre protesterar! Som om Gud skulle bry sig ifall svenska traditioner går förlorade! Tvärtom är det så att Gud fortfarande svarar på bön. Vi har bett om missionärer och om att nå de onådade folken, och Gud sänder missionsfältet till oss. Genom invandringen har vi på ett sätt som aldrig tidigare fått möjlighet att nå muslimer med evangelium.

Det är valår och engagemanget bland kristna är stort för att övertyga väljarna om vilket parti man bör rösta på. Också här har många församlingars huvuduppgift fått ge vika för politiska och inomvärldsliga intressen. Tänk om vi istället skulle lägga all denna energi på evangelisation. Som Kristi kropp i tiden är vårt absolut primära uppdrag att genom våra liv

proklamera himmelrikets politik, det budskap som basuneras ut från höjden och som förkroppsligades i Jesus då han gick här på jorden. Se på Jesu liv, lyssna till hans undervisning och följ hans uppmaningar. Lär och prioritera.

Det finns en anledning till att Herren Jesus Kristus fortfarande inte hämtat hem församlingen. Den har ett uppdrag att slutföra och tiden är kort. Nu är frälsningens dag.

Uppdraget Gud gett församlingen är omöjligt att pressa in i något politiskt partiprogram. Budskapet vi fått att förkunna förvandlar däremot människors liv och ingjuter hopp för framtiden mitt i den hopplöshet som råder i världen.

Det finns många muslimer i Sverige idag. Islam är en hemsk förtryckarreligion som skördar många oskyldigas liv på liknande sätt som man gjort inom kristendomens historia, exempelvis under den förfärliga katolska inkquisitionen. Se på alla dessa hemiska terrordåd och utrotningskrig som utförs i Allahs namn. Tusentals människoliv har på de mest grymma sätt slaktats i jihad, det ”heliga krig” där utövarna menar sig vilja rena jorden. Men detta till trots påstår jag att islam inte är det stora problemet.

Ett större problem än islam är idag alla på Jesus Kristus tro-ende som oroas mer över förlorad trygghet än att ta missions-uppdraget på allvar; vilket egentligen innebär att man förringar evangeliets kraft och förnekar Guds makt att förvandla. För att rädda vårt land förlitar man sig istället på vad politikerna kan genomföra genom röstsedeln i valurnan.

Vi lever i ett samhälle där det kristna budskapet anses vara människofientligt och fanatiskt. Men Gud har makt att tillsluta och öppna människors hjärtan. Han kan styra konungars hjärtan och det finns många vittnesbörd om hur Gud har uppenbarat sig och förvandlat även övertygade muslimer. Vi är kallade att presentera Jesus för alla folkslag, så låt oss inte försumma uppdraget genom att stänga in oss i vår vrå nu när det hårdnar i tiden.

Vi har en högre och starkare makt att räkna med, som handlar om att älska sina fiender med en gudomlig kärlek som kan bryta ner det största motstånd. Var med och sprid budskapet om Jesus Kristus som Frälsare! Tiden är kort! ”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar!” (Matt 28:18,19). ■

MIDNATTSROPET

ISSN 1653-5871

REDAKTION

Berno Vidén (ansvarig utgivare)

Stina Fridolfsson

Emanuel Johansson

förnamn.efternamn@midnattsropet.se

info@midnattsropet.se

www.midnattsropet.se

MARANATAFÖRSAMLINGEN

BESÖKSADRESS

Bällstavägen 100, Bromma

info@maranata.se

www.maranata.se

GEMENSAM POSTADRESS

Box 20134

161 02 Bromma

Telefon: 08-98 56 83

Gåvor till Midnattsropet och litteraturmissionen förmedlas genom Maranataförsamlingen.

Plusgiro: 44 10 05 - 6

Swish: 123 155 15 71

Meddelande om adressändring sker skriftligt till tidningen.

© MIDNATTSROPET

För tillstånd att använda material, kontakta redaktionen.

MARANATA

– MITT ÖDE **del 3**

Tredje avsnittet av Arne Imsens personliga skildring från Maranataväckelsens genombrottsår, är utarbetat från ett föredrag som hölls nyårsafton 1986 på Gamla Bro. En mycket klagörande analys om bakgrunden och vad som skapade behov av denna frigörelseväckelse. Här förklaras hur bidragskarusellen i frikyrkligheten började, och dess förödande konsekvenser i kategoriklyvning, ekumenik och förvärldsligande.

Från 1962 och framåt etablerades i Stockholm en verksamhet som kom att bli känd under namnet Maranata. Varför var detta nödvändigt i en stad där det redan fanns så många församlingar av olika slag; pingstvännar, baptister, osv. Pingstförsamlingarna hade periodvis svårigheter att komma överens sinsemellan.

C. G. Hjelm sa på sin tid att i Filadelfia hade man Fadern och Sonen - Lewi och Oliver Pethrus - och i Östermalm hade man den helige Ande, för de var karismatiker på ett speciellt sätt, men på Söder, där hade man C. G. Hjelm. Det var hans sätt att tolka det hela på. Han slutade sedan som pastor där och gick in i Baptistförsamlingen och egentligen hörde han väl hemma där hela tiden.

Det förekom alltså en del lokala stridigheter som hade med personer att göra, men det var också viss konkurrens om själarna. Det fanns även kyrkopolitiska stridigheter. Orsaken till de kyrkopolitiska problemen var alla de så kallade gemensamma företagen som pingstvännarna hade. Dessa företag växte fram och de lokala församlingarna tvingades till engagemang. Om de inte var med på noterna blev de märkta och särbehandlade. Det första som märktes var politiseringen av församlingarna, det andra var kommersialiseringen, det tredje förkyrkligandet; närmandet till de etablerade kyrkorna, likbildningen. Kategoriklyvningen var ett direkt resultat av sekulariseringen. Kategoriklyvningen markerades inte mellan fattig och rik så mycket, som mellan generationerna. Det var alltså inte en klasskillnad som låg på det ekonomiska planet, utan hade med generationsklyftan att göra. Allt detta fick ju sina oerhörda konsekvenser för församlingsarbetet.

Politiseringen, med Kristet Samhällsansvar (KSA) som föregångare till Kristen Demokratisk Samling (KDS) var tvärpolitiskt och hade Lewi Pethrus som upphovsman tillsammans med några biskopar ur kyrkan. Man skulle påverka de politiska partierna genom KSA i både folkmoraliska frågor och skolfrågor. Politiseringen markerade en klar förändring i pingstväckelsens attityder. Pingstförsamlingen var ju från början pietistisk.

Det första som märktes var politiseringen av församlingarna, det andra var kommersialiseringen, det tredje förkyrkligandet.

Avvisande till all politisk verksamhet. Det kan man läsa i dess böcker från 20- och 30-talet. Man gick till och med så långt att de som beblandade sig med politiken betraktades som avfallingar och blev uteslagna ur församlingarna på flera platser.

När KDS trädde fram inträffade det helt unika, att en ny politisk rörelse praktiskt taget fick överta en väl utvecklad organisationsapparat och en daglig tidning. Pingstförsamlingarna med dess styrelse ställde sig reservationslöst till dess förfogande och blev politiskt invecklade

och engagerade. Församlingsstyrelsens kapacitet och personer utnyttjades för det politiska arbetet. Man använde församlingarnas sångare för att förströ och underhålla i KDS, och man använde deras tryckpressar och lokaler för att serva det nya politiska partiet. Framförallt ställde tidningen Dagen upp som språkrör för KDS. Partiet kom på detta sätt att i initialskedet ha en väl utvecklad organisationsapparat till sitt förfogande och dessutom en dagstidning. Vilket gynnsamt utgångsläge!

Politisering och kommersialisering

Politiseringen i församlingarna markerades organisatoriskt och konkret med avseende på litteratur, ekonomi och personella insatser. Det innebar också att underlaget breddades i församlingslivet så att man för att lyckas övergav de teologiska motsättningarna och försökte förenas omkring samhällsviktiga problem. Teologin övergavs och församlingen enades omkring folkmoraliska eller andra frågor man tyckte hade stor betydelse för samhällsutvecklingen. Ideologin har ju varit att man skulle kristna Sverige eller påverka folkmoraliska frågor: skolan och utbildningen.

Kommersialiseringstendensen var också påtaglig. Kommersialisering i församlingen är otäck, för den skapar alibi med ett fromt tal. Församlingen kan exempelvis ha en artist som den gör till en stjärna för att sälja så många skivor

som möjligt. Den här problematiken är ohygglig och har varit en frestelse för församlingen i alla tider.

I pingströrelsen dök något upp, som kallades för Samspar. Det är ett penninginstitut som är det konkreta uttrycket för kommersialiseringen. Politiken är ett medel för att styra och så skapas KDS, och penningen måste kanaliseras in i ett penninginstitut och så blev det Samspar. Samspar måste i sin tur bredda sitt underlag och därmed pressas alla reservationer bort, så att vem som helst får vara med och spara. Insatta missionsmedel ersätts så att spararen får ränta mot kapitalet. Istället för att offra till, så tjänar man på missionen. Samspar följdes sedan av andra initiativ för att förbättra ekonomin.

Subventionerna kom smygande via studieförbunden. Församlingarna ordnade ett antal subventionerade studiecirklar. Arrangörerna fick sitt arvode tillgodosett, eller lokalerna betalades med statliga medel, och detta skedde genom studieförbunden. Så småningom hade man hundra cirklar, åtta hundra cirklar, och så blev hundratusen kronor en miljon. Ingen visste egentligen vad församlingen höll på med, allt utvecklades genom sin egen dynamik. Då inträffade något förfärligt. Man började välja ämnen för sina cirklar, som påverkade först och främst den yngre generationen av pingstvännen på ett förodande sätt. En ny kultursyn formades. Alltså, inte bara en ny syn på ekonomi

och politik, utan en ny kultursyn. Med studiecirkelverksamheten kom även en helt ny syn på ekumeniken. Det berodde givetvis på att de som skapade studiecirk-larna, författarna till den litteratur som nu pingstungdomarna läste, många gånger var liberalteologer. Medan predikanterna försökte predika pingstbudskapet, pågick en underminerande verksamhet i församlingens ungdomsgrupper, där man läste en helt annan teologi. Pingstförsamlingarna fick alltså en ny syn på ekumeniken och kulturlivet. Så kom frågan om kristen drama, teater och bio, och en ny inställning till alkohol, nikotin, samliv och så vidare.

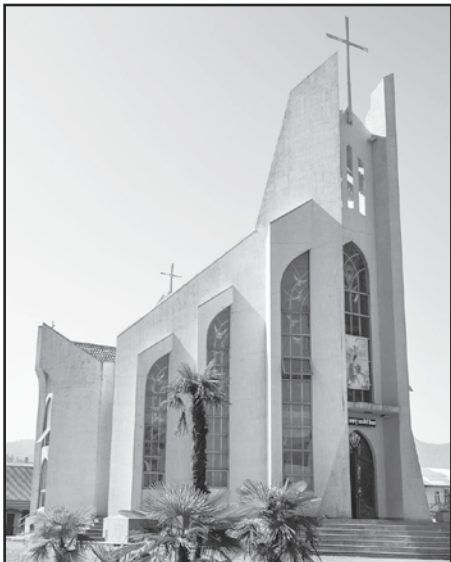
Efterhand formades en helt ny typ av pingstvännen som rekryterades på en ny grund och som hölls kvar i gemenskapen på helt andra premisser. De engagerades på ett nytt sätt – politiskt, ekonomiskt och genom musiklivet. Församlingarna utbildade sångare och musiker som aldrig tidigare, och fick alltså en hel kader av duktiga sångare och musikanter som var religiösa och kyrkliga – men inte andedöpta. Man märker också förändringen i urvalet av sånger. De enkla sångerna försvann i gudstjänstlivet. "Härliga Gulgata" försvann, liksom "Han har öppnat pärleporten". Det kom någonting annat, som naturligtvis bedrövade många äldre människor. De kände inte igen sig och var främmande för den nya miljön. Trenden utvecklades vidare och blev en tendens.

Snart bröts motståndet mot showbusiness och man fick en ny inställning till nöjen och artisteri. Istället för att människor kom till kyrkan och där fick höra frälsningsbudskapet, så skedde ett utbyte. Man importerade den moderna musiken nästan utan kritik. Kyrkorna fick en ny musik som förvandlade församlingen till någonting av en kombination av diskotek och nattklubb. Man bildade orkestrar som åkte i parkerna och hade framträdanden. En och annan artist kom till tro, sades det, och så fick vi en "Carolakultur". Det här är en väldigt tragisk utveckling, för den har förändrat församlingarna inifrån. Många har förlorat sin egen identitet.

Penningsträvandena ledde alltså till studiecirklar och sedan subventioner. Församlingarna behövde subventioner för att klara av sitt barn- och ungdomsarbete och man begärde att få sina kyrkliga insatser subventionerade av samhället. Idag är i princip alla församlingar subventionerade, och det är inga små summor det handlar om. På tre fronter kom

Kyrkorna fick en ny musik som förvandlade församlingen till någonting av en kombination av diskotek och nattklubb.

Så utvecklades det vigda kyrko- rummet. Plötsligt skulle alla lokaler be- nämnas kyrkor.

kommersialiseringstendensen att spränga alla tidigare spärrar som man forcerade med kraft. Församlingsmedlemmarna blev inte bara världsligt vana, moderna och sekulariserade, utan en del av det övriga religiösa etablissemang. Det är svårt att peka ut tidpunkter när det skedde, det är ju fenomen som utvecklade sig samtidigt. När en församling blivit stor och fått mycket pengar att röra sig med och kanske byggt upp en fin kyrka, då kan den inte längre vara enkel; det vore stilbrott. Det går inte längre att gå upp med en gitarr och sjunga en sång till Herrens ära. Allt måste ske i enlighet med nivån och atmosfären som växer fram med den fina utbildningen.

Så utvecklades det vigda kyrkorummet. Förut hade man en sal; Evangeliisal, Sion eller något annat okyrkligt namn. Men så plötsligt skulle alla lokaler benämnas kyrkor. Då var det inte Salem längre, det blev Pingstkyrkan. Sion blev Sionkyrkan etc. Syskonen i församlingen accepterade att deras bönehus kallades kyrka och att man hade ett vigd kyrkorum. Därmed hade huset blivit sakralt och heligt. Många gånger är man nu mer intresserad av kyrkan som byggnad och vad den representerar rent historiskt, arkitektoniskt, tekniskt och stämningsmässigt.

Den här utvecklingen är ett förvärldsliggande. Man likbildas alltså med tidsatmosfären och övertar tidsfilosofierna som härskar. Äktheten har gått förlorad, det vigda kyrkorummet kräver andra kläder, värdighet, en annan stil och om inte det inre motsvarar det här yttre kravet, då måste man lära sig att leva i mönstret utan avvikelser.

I kyrkan tillgodoser man yttre krav. I vardagen finns ett helt annat livsmönster. Livet har delats i två hälften: en söndagstillvaro och en vardagstillvaro. Det som gick förlorat var äktheten, och istället kom det konstlade, det teatraliska och det spelade - man spelar för varandra. Istället för uppriktighet och äkthet ser man maskerna.

Församlingens profetiska uppgift

Det finns ingenting jag är så rädd för som den religiösa masken, storheten. Skriften säger att det som är stort i människors ögon är en styggelse inför Gud. Det finns heller ingenting jag är så rädd för som pengar. Så fort jag fått pengar så har jag skickat dem vidare. Om församlingen blir beroende av politiska och ekonomiska krafter, då förlorar den sin ärlighet och uppriktighet. Den blir lika falsk och maskstungen som världen är och måste spela med i det världsliga spelet och teatern. Då har den inget äkta ursprungligt att bjuda på, utan måste anlita publikmagneter som kan rädda kassan. Det gäller då att ha skådespelare och artister eller göra intressanta program som behåller folket, som behåller ungdomen. Det gäller att engagera dem inom olika grenar av verksamheten.

En församling är baserad på personliga kontakter. Det måste existera personliga relationer mellan församlingens syskon, annars är det ingen församling utan en förening. En församling förutsätter

nämligen syskongemenskap. Dessutom säger Skriften att det är fråga om inte bara medlemskap, men att vara lem i kroppen.

Var aldrig rädd för en reduceringsprocess. Reduceringsprocessen kan bereda lidande, men när det blir mönstring och massorna kommer då är det farligt, för mängden har alltid varit ett hinder för Gud. Gud själv säger att han ger seger åt få likaväl som åt många. Vad är vår uppgift? Vad hade Noa för uppgift? Han kunde ju ha gått en annan väg och säkerligen samlat en styrka på hundratusentals människor omkring ett reformprogram. Då hade han möjligen under en kort liten tid förbättrat situationen för ett antal individer. Men hans uppgift var profetisk. Den bestod inte i att rädda ett antal individer, den bestod i att rädda arten. Med de åtta människor som överlevde skulle Gud börja på nytt.

Vår uppgift kan inte i första hand vara att rädda enskilda individer, utan att rädda identiteten. Det gäller inte att vinna massorna för en kort liten tid av yttre förbättringar; utan det är fråga om att rädda arten. Talet åtta är begynnelsen, det är Guds början. Vi kan inte popularisera budskapet för att vinna massan. Himlen är föga intresserad av kvantitet och massa, himlen är intresserad av kvalitet.

Alla predikanter vill ha framgång,

**Det gäller inte
att vinna mas-
sorna för en kort
liten tid av yttre
förbättringar;
utan det är fråga
om att rädda
arten.**

många medlemmar, en stor kyrka, program i radio och TV. Predikanten vill vara inflytelserik inom politik, inom kommers och inom kristenheten. Men den som går in för detta, har samtidigt överlämnat sig åt en framgång som slutar i ett totalt fiasko. Framgångens kvalitet kan aldrig mätas med statistiska, numerära eller andra inomvärldsliga

instrument. Därför talar också Skriften om att allt verk skall prövas i eld. Då skall det uppenbaras om det är uppbyggt volumiöst med hö och strå, eller om det är byggt med ädel metall. Elden skall pröva vars och ens verk. Det som har värde är det som står kvar när elden har gått fram över det. Allt annat brinner upp i förgängelsens, färfärlighetens eller köttets eld. Människan sätter hellre upp köttets eld istället för att låta sig fyllas av den helige Andes eld. Hon tänder en moteld och bygger upp av trä, hö och strå någonting som är tilltalande, duperande och imponerande. Så kommer hon in i trenden och utvecklingen, som alltid leder till samma förstockelse och förhärdelse. Vi kan peka på dess historiska inflytande.

Förkyrkligheten är ett märkligt fenomen. Det har inneburit att de smorda predikanterna inte längre är populära, utan man frågar efter skolade predikanter, sångare och musiker. Det frågas inte om de är smorda och andedöpta, utan de skall vara välutbildade. Skolade predikanter med skolad förkunnelse, skolade sångare med skolad sång. Istället för lovsången kom symfonier och stråkorkestrar. Detta krävde skolade texter, skolade arrangemang, skolade ackompanjatörer och kantorer för att klara de nya instrumenten. Piporgeln installerades och gudstjänstlivet blev alltmer akademiskt och ofolkligt.

Den här processen äger först rum i atmosfären; det sker en förändring då den första kärleken går förlorad. Man ser inte storheten i frälsningen, saknar den omedelbara kontakten med Herren Jesus Kristus och upplever inte samma glädje i barnskapet som förr. Då börjar man injicera moment som är lånade från världen. I församlingen söker man förströelse och underhållning eller någonting annat som kan stimulera människorna till aktivitet inom olika områden. Hur kan förändringen ske på så kort tid?

Intresseförskjutning

För att överhuvudtaget fungera i bönelivet måste den kristne känna att han har motstånd; han måste känna smälekens och förföljelsens tryck. Smäleken och förföljelsen gör oss till bedjare. Om smäleken försvinner eller blir mindre och trycket minskar, om förföljelsen tonar av och vi blir accepterade och erkända, får vi ett bra arbete, en god inkomst, bättre bostad och en hel del förmåner - i samma stund

som detta sker, minskar trycket och man blir väletablerad. Istället för att bedja: "Bevara mig idag, Jesus", så säger man: "Tack gode Gud för att jag har det så bra." Istället för att bedja: "Käre Gud, vi ska ha möte nu, låt någon bli frälst i mötet!" ber man om något annat, för det där med själar vid korset är inte viktigt längre. Det har skett en intresseförskjutning. Nu har man så mycket hemma att fröjda sig över: möbler, tavlor, mattor, kläder. Man går till spegeln för att se om håret ligger bra, man tänker på sina kläder och på sin komfort och så säger man: "Tack Gud för allt detta." Och så går man till gudstjänsten och ber: "Tack Gud för att jag får vara med i gudstjänsten." Förr satt man och bad att Gud skulle frälsa människor och man kämpade och vändades under mötet. Nu sitter en skara förnöjda människor och hör på predikanten. De älskar den vackra

börjat tillbe det skapade.

Det finns ingenting som är så farligt som förkyrkligheten. Det finns heller ingenting som vi så lätt blir offer för, då det etablerade talar till vårt förnuft och vår känsla. Vi premieras på ett nytt sätt för våra insatser. Vi belönas för sociala och filantropiska insatser, och för att vi inte super eller rumlar. Man applåderas och beröms för sin godhet och bekransas för sin godhet och felfrihet. Det har kommit en ny ton i förkunnelsen, det finns inga klara signaler längre.

Förr, när människorna kom in i mötesatmosfären, så kunde de nästan störta samman av den profetiska anden som genomstrålade dem. Den som inte var riktigt brinnande, kände att här måste ske en förändring. Det profetiska budet nådde

Nu är det en ny ton i gudstjänsterna, som säger att allt står väl till, ingenting fattas. Allt är oförargligt, oanstötligt, tilltalande, strömlinjeformat - ingenting väcker.

sången och musiken. Allt är så fint, titta på valvet, väggarna!

Intresseförskjutningen förändrar visionen så att man ser på det närvarande och tappar det tillkommande. Det är kyrkans största fara. Den process jag här talat om, leder till att människor använder samma ord och tacksägelse, som de använde på den tid då de var glada i Gud och inte är medvetna om den oerhörda nivåförändring som ägt rum. De har kärleken kvar, men har bytt ut föremålet, som det sägs i Romarbrevets första kapitel. Istället för att dyrka och tillbedja Skaparen, har de

rakt in i hjärtat, och mötesbesökarna kunde inte gå hem på kvällen förrän de böjt knä och talat med Herren.

Du kanske skulle behöva en fastedag eller en bönenatt för att förnya relationerna med himlen. Men nu är det en ny ton i gudstjänsterna, som säger att allt står väl till, ingenting fattas. I det främmande, religiösa kabinettet är allt oförargligt, oanstötligt, tilltalande, strömlinjeformat - ingenting väcker. Istället för att väcka människorna, så sover man dem. Människorna blir kvar i sin ogudaktighet, sitt avfall, och de känner det nästan som ett

nöje eller upplever det normalt att vara på samma nivå som övriga människor i samhället och världen.

När människor som sjunkit ned på denna nivå har fått politisk makt och mycket pengar, då blir konsekvenserna förödande. Om någon genom mångårig preparering och indoktrinering om sin duglighet och skicklighet blivit medveten om sina kvaliteter och sin kapacitet är det självklart att hon ställer krav på samhället och på politikerna. Och så går man från församlingen ut med religiösa kristna krav. Att tron har gått förlorad och ersätts med moralism, det upptäcker man inte. Förkyrkligandet är fruktansvärt.

Så småningom utvecklar sig kategori-klyftorna mellan generationerna. En del av pionjärgenerationen är kvar. Dessa syskon har gråtit så många år i sitt hjärta, så nu orkar de inte längre. Till och med nöden har dött bort. De orkar inte bedja som förr, de orkar inte gråta som förr, de orkar inte kämpa. De upplever att det finns ett så stort motstånd. De känner vemod när alla andra jublar. En stor sorg när alla andra är glada. Förr kunde de säga Amen till förkunnelsen.

Kategori-klyningen innebär något helt förödande för många människor. En del åker runt och försöker hitta sin ungdoms Gud. De söker i konferenser, i möten: de lyssnar på predikanterna, men hittar inte vad de längtar efter. De känner sig totalt rotlösa. De hittar inte källorna och känner inte igen tonen. Många drar hit och dit och vet inte vad de ska ta sig till. Andra tränar. De tränar i körer och musik, de tränar och uppträder. De gamla orkar inte vara med i träningen. De tränade krafterna ska sedan serva och betjäna de gamla som längtar efter liv, och tror att de kan förmedla något som dessa gamla älskar, genom att använda de gamla sångerna med nya arrangemang. De överdramatiserar sången och musiken, så att de gamla sångerna får helt ny tondräkt och innehållet drunknar.

Många längtar tillbaka till tiden då de hörde budskapet. Inte tonerna, men budskapet. Den enkla sången passar inte

in i detta sammanhang. Man längtar efter den tid då syskonen i församlingen tog en gitarr och sjöng till Herrens lov, fastän de knappt kunde sjunga eller spela. Det var inte de fina arrangemangen man frågade efter, men om hjärtat var brinnande.

Så konstigt det blir i församlingen:

Fly ifrån politiseringen! Fly ifrån kommersialiseringen! Fly ifrån förkyrkligandet!

inget tungotal, knappt en profetia. Ingen rejäl väckelsepredikan, inget ordentligt eftermöte. De gamla vännerna upplever samma sak som bruden i Höga Visan, som är ute och söker efter brudgummen. Hon möter Jerusalems döttrar och frågar: Har ni sett honom, som min själ har kär? Och så blir hon slagen för sina dumheter: "Vad är väl din vän förmer än vår?" Hon går vidare och frågar väktarna: "Har ni sett honom, som mitt hjärta har kär?" Och hon får slag också av väktarna. Jerusalems döttrar är de religiösa som inte förstår någonting. De älskar religionen, men känner inte brudgummen. Väktarna är förkunnarna, som har gjort uppgiften att vara väktare till ett yrke, som funktionär. De fullgör formellt sina uppgifter, men känner inte brudgummen. Bruden söker och söker och blir alltmer ensam - men då kommer han!

Grundproblemet med kategori-klyningarna ligger inte på det ekonomiska planet, utan det andliga. Den enda makt som kan återställa och förena till en god relation mellan generationerna är den helige Ande. För att detta skall kunna ske, måste det till en total kapitulation.

Man tvingas överge sin kyrklighet, formalism, legalism, sakramentalism och klerikalism; allt detta som ger uttryck för ting som hindrar människorna att ta kontakt med Gud.

Det måste bli slut på prästvælde, övertro på nådamedel, symboler, ordinationer, osv. Kategori-klyftorna vidgas för varje dag. När människan har nått ålderns höst är hon helt utfrusen ur den gemenskap hon föddes in i. Församlingens representanter kommer på högtidsdagen med en blomma, och när man är sjuk. De har ingen aning om vad andlig gemenskap är för något, men de måste göra sin plikt.

Allt som hindrar eller hämmar oss i vår vilja och strävan i att inte bara söka Jesus, utan leva tillsammans med honom, måste totalt rensas ut. Fly ifrån politiseringen! Fly ifrån kommersialiseringen! Fly ifrån förkyrkligandet! Så fort människorna fått ett vikt kyrkorum, som blivit kyrka och man har pastorer istället för bröder och systrar, då har redan distanser markerats. Vi har inga kategorier som består i titlar, ordinationer eller klädedräkt. Den enda rangordningen är den Gud har förordnat i församlingen, och den enda myndighet vi känner är den smörjelse Gud ger.

I församlingen finns det inga övermänniskor. En broder har Gud gjort till apostel, en annan till evangelist. I församlingen är ingen störst, gammal eller ung, utan där är vi alla bröder och systrar. Där finns inga barnbarn eller adoptivbarn, utan vi är födda in i gemenskapen. Vi är inte föreningsmedlemmar, utan syskon som lever tillsammans. Vi bevarar och försvarar varandra som syskon och fostrar varandra som syskon. Den enda rangordning vi erkänner, är att Gud har i församlingen satt ämbeten, och han har gjort sina tjänare skickliga till att utföra sitt tjänarvärv.

Jag hoppas att innan Herren tar mig hem få se församlingen som en kropp, kanaliserande det som icke är av denna världen, men som har sin upprinnelse i Honom och överförs till oss genom Ordet och den helige Ande. ■

MIDNATTSROPET

Sprides fritt

6 nr/år

www.midnattsropet.se 08-98 56 83

En underbar framtid med Jesus

*En studie av Tessalonikerbrevens
budskap om Jesu tillkommelse.*

Av Emanuel Johansson

Budskapet om att Jesus kommer är ett hoppets budskap. Det heter i en kör vi brukar sjunga: "O, vilken framtid vi har, som tror på

Jesus och litar på Hans Ord, Snart kommer Jesus på himmelens sky, en ny dag då skall gry." Detta rop ger en förvissning om att vi äger en underbar framtid med Jesus. Allt det onda som vi ser i världen är övergående och kommer att få ett slut, men Guds rike består. Ropet om att Jesus kommer behöver vara levande i våra hjärtan för att vi ska kunna möta och förstå tiden.

För att studera ämnet om Jesu tillkommelse närmare ska vi titta på de brev i Nya Testamentet som på ett särskilt sätt genomsyras av detta budskap; Paulus första och andra brev till Tessalonikerna.

Tessalonikerbrevet är de tidigast författade skrifterna i Nya Testamentet. Aposteln

Paulus skrev dem under sin andra missionsresa, ca år 50, en kort period efter att han tillsammans med sin medarbetare Silas hade varit där och grundat församlingen. I Apostlagärningarna, kapitel 17, kan vi läsa om hur evangelium nådde Tessalonike. Paulus och Silas kom dit efter att de lämnat Filippi, där de under lovsång fick uppleva hur Gud öppnade

fängelset och människors hjärtan för evangelium. I Tessalonike undervisade Paulus i synagogan. Många kom till tro, men ganska snart utbröt en svår förföljelse. En av dem som vanns för evangelium hette Jason. Han blev dragen inför stadens styresmän med anklagelsen att han tagit emot dem som vänt upp och ner på hela världen och som säger att Jesus är kung. På grund av förföljelsen av den unga församlingen, lämnar Paulus och hans medarbetare Tessalonike ganska snart och beger sig söderut till Akaja, där de sedan stannar en längre tid i staden Korint. Men Paulus kan inte sluta tänka på den förföljda församlingen i Tessalonike. Han sänder dit Timoteus och när han får rapporterna därför, författar han det första brevet, och inte så lång tid därefter även det andra.

I inledningen till det första brevet får vi först ett vittnesbörd om hur evangelium kom till Tessalonike och hur det

öppnade vägen för evangelium vida omkring. Vi får veta att det var under svår förföljelse de tog emot Ordet. Aposteln tackar Gud för sykonens "gärningar i tron, arbete i kärleken och uthållighet i hoppet". Redan i inledningen proklamerar också budskapet om att Jesus kommer, då han förklarar hur omvändelsen ledde fram till ett tjänande och en väntan på "Jesus, som räddar oss från den kommande vredesdomen" (1 Tess 1:10).

I det andra kapitlet ger han ytterligare ett perspektiv av tillkommelsens innebörd. Det står:

- Vem är vårt hopp, vår glädje, vår ärekrans inför vår Herre Jesus när han kommer om inte ni? Ja, ni är vår ära och vår glädje (1 Tess 2:19-20).

Ska vi få några med oss den dag vi kallas hem? Är tillkommelsen levande för oss blir det naturligt att söka vinna själar för Gud. Det ger innehåll och mening åt vår tjänst medan vi väntar.

I nästa kapitel öppnas ytterligare en sida av tillkommelsen som också är väldigt viktig. Vi läser:

- Och må Herren låta er växa och överflöda i kärleken till varandra och till alla, liksom vi i vår kärlek till er. Så ska han styrka era hjärtan och göra dem fläckfria i helighet inför vår Gud och Far när vår Herre Jesus kommer med alla sina heliga (1 Tess.3:12-13).

Här ser vi att budskapet om Jesu tillkommelse sporrar oss att växa till och söka oss närmare Herren. När vi lever i en rätt väntan på Jesus, kan Gud hjälpa oss till ett rätt förhållande med varandra och göra oss redo för mötet med honom.

Nu kommer vi till det fjärde kapitlet. Här har vi kanske den mest koncentrerade och tydliga texten i Bibeln, med avseende på det församlingen skall erfar när Herren Jesus kommer. Det heter:

- Vi säger er detta enligt ett ord från Herren: vi som lever och är kvar till Herrens ankomst ska alls inte komma före de insomnade. När en befallning ljuder, en ärkeängels röst och en Guds basun, då ska Herren själv komma ner från himlen, och de som har dött i Kristus ska uppstå först. Därefter ska vi som lever och är kvar ryckas upp bland skyar tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så ska vi alltid vara hos Herren. Trösta därför varandra med dessa ord (1 Tess 4:15-18).

När Guds basun ljuder ska Herren själv stiga ner. Vad händer då? De här verserna går knappast att missförstå. De som har dött i Kristus Jesus ska uppstå och de som lever och är kvar ska tillsammans med dem ryckas bort till ett underbart möte med Jesus. Resultatet är en obruten gemenskap med Frälsaren. Vi ska för alltid få vara hos Herren, står det. Det är ett tröstens

budskap.

När vi sen kommer in i det femte kapitlet, ger aposteln ett vidare perspektiv. Hittills har vi alltså läst vad tillkommelsen betyder och innebär för den väntande församlingen. Men nu får vi också veta något om vad den innebär för världen och lägg märke till att vi då möter uttrycket "Herrens dag".

- Ni vet själva mycket väl att Herrens dag kommer som en tjuv om natten. När folk säger: "Fred och trygghet", då drabbar undergången dem lika plötsligt som värkarna hos en kvinna som ska föda, och de slipper inte undan (1 Tess 5:2-3).

När vi sedan läser vidare, understryker aposteln den oerhörda kontrasten mellan den troende syskonskaran och världen:

- Men ni, bröder, lever inte i mörker så att den dagen kan överraska er som en tjuv. Ni är alla ljusets barn och dagens barn. Vi tillhör inte natten eller mörkret. Låt oss därför inte sova som de andra utan hålla oss vakna och nyktra. De som sover, de sover om natten, och de som berusar sig är berusade om natten. Men vi som tillhör dagen ska vara nyktra, iförda tron och kärleken som rustning och hoppet om frälsning som hjälm. Gud har inte bestämt oss till att drabbas av vredesdomen utan till att vinna frälsning genom vår Herre Jesus Kristus (1 Tess 5:4-9).

Församlingen äger ett hopp som kommer att infrias den dag Herren stiger ner, då vi ska förenas med Jesus. Världen varken väntar eller förväntar sig detta, men ska drabbas av undergång under det skede som kallas "Herrens dag". Det är i den här kontrasten som vi alltså också möter det uttryck vi först såg i det första kapitlet: "Gud har inte bestämt oss till att drabbas av vredesdomen."

De här sanningarna som vi får undervisning om i det första brevet är viktigt att ta

med till det andra brevet som vi nu ska gå in i. Också det brevet har en stark prägel av budskapet om Jesu tillkommelse. Mottagaren av brevet är fortfarande en förföljd och lidande församling, där detta hoppets och tröstens budskap har en så stor betydelse.

I inledningen får vi målad upp för oss en övergripande bild av Herrens tillkommelse, och aposteln tar här utgångspunkt i Guds rättfärdighet. Vi läser:

- Detta är ett bevis på Guds rättvisa dom, att ni ska räknas värdiga Guds rike som ni lider

får här ett vidare perspektiv på det som händer i världen runt om dem och på det som drabbas församlingen där och då. De får uppleva förföljelse, de blir orättfärdigt behandlade, församlingen drabbas av den ondska som finns i världen. Men här blir de påmind om att Gud ser och hör. De, tillsammans med alla dem som drabbats av orättfärdigheten, kommer att få en upprättelse. Den här undervisningen går i linje med Paulus tal till Atenarna, där han uttrycker: "Gud har fastställt en dag då han ska döma världen i rättfärdighet."

Orättfärdighetens offer kommer att få upprättelse när Jesus träder fram som den rättfärdige domaren.

för. Gud är rättfärdig: han straffar med plågor dem som plågar er och låter er som plågas få lindring tillsammans med oss. Det sker när Herren Jesus uppenbarar sig från himlen med sina mäktiga änglar i flammande eld och straffar dem som inte vill veta av Gud och dem som inte lyder vår Herre Jesu evangelium. De ska straffas med evigt fördärv, skilda från Herrens ansikte och hans härlighet och makt, när han kommer på den dagen för att förhärligas i sina heliga och väcka förundran hos alla dem som tror (2 Tess 1:5-10).

Församlingen i Tessalonike

Vi förstår att också här kommer orättfärdighetens offer på ett övergripande sätt att få en upprättelse när Jesus träder fram som den rättfärdige domaren. Det finns ett folk som blivit förlorat och har detta rop: Kom Herre Jesus!

Men i Bibeln läser vi också om ett annat rop som handlar om orättfärdighetens offer. Det förstår vi t.ex. när vi läser om Sodom. Ropet från de som drabbades av orättfärdigheten nådde Guds öron och det gick till en punkt när Gud satte

stopp. Domen kom. Vi anar också att det är olika och från varandra skilda moment i det som beskrivs i de här koncentrerade verserna.

Men sen talar Paulus om församlingens situation där och då:

- Därför ber vi alltid för er, att vår Gud ska räkna er värdiga sin kallelse och med kraft fullborda all god vilja och gärning i tron. Då ska vår Herre Jesu namn förhållas i er, och ni i honom, genom vår Guds och Herren Jesu Kristi nåd (2 Tess 1:11-12).

Här förstår vi att detta perspektiv om Guds rättfärdiga handlande har betydelse för vårt dagliga liv, och att den minsta sak som görs i tjänst för rättfärdigheten och i opposition mot orättfärdigheten i tiden har så stor betydelse. Vi har ett erbjudande om att få komma in i ett liv där varje god föresats och gärning i tron sker till Jesu namns förhållande.

Herrens dag kommer, orättfärdigheten kommer att få sin dom, men de som orättfärdigt blir plågade kommer att få lindring.

Nu går vi in i det andra kapitlet. Här kommer vi återigen till ett stycke som är mycket känt och där det finns skilda uppfattningar om vad det handlar om. Men låt oss läsa det i ljuset av den undervisning vi redan fått del av i det första brevet:

- När det gäller vår Herre Jesu Kristi ankomst och hur vi skall samlas hos honom, ber vi er, bröder, att inte så plötsligt tappa fattningen och bli skrämde, vare sig av någon ande eller av något ord eller brev, som påstås komma från oss och som går ut på att Herrens dag har kommit (2 Tess 2:1-2).

Här tror jag Folkbibeln har en bättre översättning än den från 1917. Församlingen i Tessalonike hade influerats

av en villolära som gick ut på att Herrens dag redan hade kommit. Alltså att tiden för Guds domshandlande redan var inne. I Jesaja läser vi om Herrens dag:

- Se, Herrens dag kommer, fruktansvärd med harm och brinnande vrede, för att ödelägga landet och utrota syndarna som bor där. För himlens stjärnor och stjärnbilder ger inte längre sitt ljus. Solen går upp mörk och månen ger inte sitt sken. Jag ska straffa världen för dess ondska, de gudlösa för deras skuld. Jag ska göra slut på de stoltas övermod och slå ner tyrannernas högmot (Jes 13:9-11).

Men det var inte detta som hade skett. Det lidande och trångmål som församlingen var utsatt för var inte en del i Guds vrededom utan tvärt om ett uttryck för tidens orättfärdighet och ondska, alltså krafter som Gud när tiden var inne skulle göra upp med. Låt oss också läsa ett uttryck i andra Timoteusbrevet:

- Till dem hör Hymeneus och Filetus, som har kommit bort från sanningen. De vänder upp och ner på tron för vissa när de säger att uppståndelsen redan har ägt rum (2 Tim 2:17-18).

Här läser vi om en villolära som gick ut på att uppståndelsen redan ägt rum. När vi läser om uppståndelsen, alltså den första uppståndelsen, så är det tydligt att det sker samtidigt med församlingens uppräckelse, det såg vi i första Tessalonikerbrevets fjärde kapitel. I första Korintierbrevet 15 läser vi också:

- Se, jag säger er en hemlighet: Vi ska inte alla insomna, men vi ska alla förvandlas, i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Basunen ska ljuda och de döda ska uppstå odödliga, och vi ska förvandlas.

Här har vi alltså församlingens tröst och hopp, men om Herrens dag redan hade kommit skulle detta redan ha passerat, vilket då skulle ställa församlingen tillsammans med

övriga världens öde, en väntan på dom och uppgörelse. Vi har alltså att göra med en villfarelse som reducerar hoppets moment i tillkommelsen, det som ger församlingen tröst och kraft att härda ut i tidens stora bedrävelse.

För att vidare gå tillrätta med detta fortsätter Paulus att med profetisk precision måla upp ändetidens dramatiska slutscener. Vi läser:

- Låt ingen bedra er på något sätt. Först måste avfallet komma och laglöshetens människa träda fram, fördärvets son, motståndaren som förhäver sig över allt som kallas gud eller heligt så att han sätter sig i Guds tempel och säger sig vara Gud. Minns ni inte att jag sade er detta medan jag ännu var hos er? Och ni vet vad det är som nu håller honom tillbaka så att han kan träda fram först när hans tid kommer. Laglöshetens hemlighet är ju redan verksam. Nu måste bara han som håller tillbaka röjas ur vägen (2 Tess 2:3-7).

Det här känner vi tydligt igen från Jesu eskatologiska tal, där han också säger att laglösheten skall tillta, kärleken hos de flesta ska kallna. Men aposteln avslöjar också att detta skall nå sin kulmen först efter att det som nu håller tillbaka röjs ur vägen. Det finns alltså ett motstånd, en makt som gör att fördärvets son inte öppet kan träda fram. Låt oss läsa ett ord i 1 Johannes brev 4:2 som ger oss den enkla förklaringen:

Så känner ni igen Guds Ande: varje ande, som bekänner att Jesus är Kristus, som kommit i köttet, han är från Gud, och varje ande som inte bekänner Jesus, han är inte från Gud. Det är Antikrists ande, som ni har hört skulle komma och som redan nu är i världen. Ni, kära barn, är från Gud och har besegrat dem, ty han som är i er är större än den som är i världen.

Det finns en Ande som är

starkare än den som opererar i världen. I världen verkar antikrists ande, men det finns en maktfaktor i tiden som bjuder på motstånd. Det finns ett kärll som är bärare av den Ande som är starkare och som inte kan besegras av Antikrists ande. Det är Guds egen församling. Det är Guds Ande som föll på Pingstdagen och då tog plats i den troende skaran som därigenom blev Guds redskap i tiden. Gud behöver redskap igenom vilka han kan verka. Redskapen är de som tagit emot Jesus och blivit fyllda av Guds Ande, och tillsammans utgör de kärll för Guds Ande i tiden. Men det kommer en tid då detta konfliktförhållande upphör. Det kommer en tid när de som är bärare av Guds Ande i tiden förenas med Jesus för att alltid få vara hos honom. Det sker när basunen ljuder, när uppdragsgivaren kallar hem de sina. Då är inte längre denna motståndsfaktor här. Då kommer det system, detta andra kärll igenom vilket Antikrists ande verkar, att kunna nå sin fullhet. Men ganska snart kommer dess verkliga innehåll att uppenbaras, och det blir ingen rolig syn. Då sker det om vilket vi läser i nästa vers:

- Sedan skall den laglöse öppet träda fram. Men honom kommer Herren Jesus att döda med sin muns anda och förgöra, när han visar sig vid sin ankomst.

Det är alltså en oerhörd uppgörelse att vänta. Det antikristliga systemet som rests upp som ett uppror mot Gud får sin dom. Detta sker under Herrens dag och är ett avslutande moment i tillkommelsen. Grundtextens uttryck som används i den här versen är den synliga parusin, vilket talar för att detta moment föregåtts av andra. Ett profetord som avslöjar för oss något av den här ordningen i det som har att göra med tillkommelsen, finner vi hos profeten Jesaja:

- Dina döda skall bli levande,

Det finns en maktfaktor i tiden som bjuder på motstånd; ett kärll som är bärare av den Ande som är starkare, och som inte kan besegras av antikrists ande. Det är Guds egen församling.

mina dödas kroppar skall uppstå. Vakna upp och jubla, ni som bor i stoftet, ty din dagg är ljusets dagg, och jorden skall ge igen de avsomnade. Kom mitt folk och gå in i dina kamrar, stäng igen dörrarna efter dig. Göm dig ett litet ögonblick, till dess vreden har gått förbi. Ty se, Herren kommer ut ur sin boning för att straffa jordens invånare för deras missgärning. Jorden skall blottlägga sina blodskulder och inte längre dölja sina dräpta (Jes 26:19-21).

Jag tror att dagen närmar sig då Gud kommer att kalla hem sitt folk. I det ögonblicket sker också den första uppstån-

delsen. Församlingen är då hemma. Detta åtföljs sedan av en fruktansvärd tid på jorden, då orättfärdigheten kommer att nå sin kulmen. Ondskan kommer att blottas men dess tid är begränsad. Vreden går över jorden, Herrens dag är då här. Då är vi framme vid detta som Paulus beskriver som den synliga parusin. Hela världen ska se Jesus när han då visar sig i makt och härlighet, men då kommer han inte ensam. Judas nedtecknade vad Hanok hade profeterat: "Se, Herren kommer med sina mångtusens heliga för att hålla dom över alla." När vi förstår att

bibelorden som handlar om tillkommelsen innehåller olika moment, undanröjs det som kan verka motsägelsefullt. I det första brevet såg vi tydligt att Jesu tillkommelse innebär helt olika saker för världen och för församlingen. Om vi skulle studera ämnet djupare, skulle vi också se att det finns ett tredje perspektiv – det som handlar om judafolket och Israel – men det är ett helt eget studium. Vi går istället vidare i 2 Tessalonikerbrevet, där jag vill påminna om ytterligare en vers i det andra kapitlet:

Stå alltså fasta och håll er till de lärdomar ni har fått, muntligt eller genom brev. Må vår Herre Jesus Kristus själv och Gud, vår Fader, som har älskat oss och i sin nåd gett oss evig tröst och gott hopp, uppmuntra era hjärtan och styrka er till allt gott i ord och gärning.

I det första brevet lade aposteln fram undervisningen om Jesu tillkommelse som ett tröstens och hoppets budskap. När han nu hade gjort upp med församlingens felaktiga förhållande till budskapet om tillkommelsen, påminner han här om sin tidigare undervisning, ett budskap som levandegör en evig tröst och gott hopp till uppmuntran och styrka.

I det andra brevets tredje och sista kapitel kan det verka som att han lämnar det stora profetiska perspektivet och tar ner församlingen till det praktiska och vardagliga planet igen. Men med ordet från

det första kapitlet där vi läste om att "fullborda varje god föresats och gärning i tron, så att vår Herre Jesu namn förhärligas i er och ni i honom", förstår vi att ett ordentligt liv i tro och gudsfruktan har betydelse också i det stora perspektivet. Vi förstår hur viktigt det är att hålla fast vid det som konkret och praktiskt manifesterar Guds församling här i tiden. Att ta vara på ett enkelt bönemöte eller gå till ett bibelstudium kan vara en insats i motståndet mot det antikristliga systemet.

Undervisningen i Tessalonikerbrevet lär oss att förstå vår tid. Den hjälper oss att se var frontlinjerna inför vår tidsålders avslutning går. Vi tvingas konstatera att mycket av det som sker i vår tid är preludier till det antikristliga systemet. Vi kan nämna den tekniska utvecklingen, den totala kontrollen över människor, hur nya ekonomiska system förbereds och växer fram och hur en enad världsreligion tar form. Här gäller det för församlingen att bevara sin frihet, att acceptera främlingskapet och hålla fast vid sin himmelska tillhörighet. För en sådan församling är budskapet om att Jesus kommer framför allt ett tröstens och hoppets budskap. Maranata – Kom Herre Jesus. ■

Radio Maranata
Stockholm, 88 MHz

Dagligen kl 8
månd & onsd kl 18

Göteborg 94,9 MHz tisd kl 21, lörd kl 15 www.maranata.se

Välfärdens fång

Undervisning av Berno Vidén

Det finns oerhört mycket att säga om tidens tecken inför Jesu tillkommelse. Faktum är att det hela tiden dyker upp händelser som påminner om att tiden är kort. Tidstecknen kan man ha som hjälp för att orientera sig. Man kan lyfta fram dem och tala om dem för att på det sättet vägleda människor som irrar omkring i tiden. Det kan fungera som hjälpmedel, men den som har den helige Ande bör inte styras eller på något sätt ledas av tecknen i tiden. Från den urkristna församlingen och framåt finns tydliga riktlinjer för församlingen som inte styrs utav tidstecknen, utan däremot av något som Gud har lagt ned i varje troendes hjärta – ett rop: ”Kom, Herre Jesus! Kom Jesus!”

Tillkommelsen är ett ständigt aktuellt budskap, och den tid vi lever här är en kort nådatid med ett uppdrag att förkunna Guds gärningar, att peka på Jesus. Men så har vi alla dessa tecken som äger rum, vilka Jesus lyfter fram i sin undervisning. De gör att vi och många andra rent konkret förstår att allting i livet är väldigt skört och labilt och kan raseras vilken stund som helst.

Jag vill dela med mig av en nyårshälsning. Det är en hälsning som borde förkunnas av varje kristen människa, av varje predikant. Den borde baseras ut från varje kyrka för att påminna människor om vilken tid vi lever i. Den här nyårshälsningen är inte hämtad från någon kristen talarstol; där hör man mest budskap om fred, lycka och välgång, lycka till, god önskan och man hoppas på att allt ska lösa sig. Hälsningen jag vill förmedla gavs av Förenta Nationernas generalsekreterare Antonio Guterres:

- Idag utfärdar jag en kraftig varning för vår värld. Jag kommer inte med en vädjan. Jag kommer med en varning. En kraftig varning

Då Jesus lyfte fram undervisningen om rättfärdighet, talade han också om den dom som väntar dem som utövar orättfärdighet på andras bekostnad.

(red alert). Konflikter har fördjupats och nya faror har uppstått. Den globala oron för kärnvapen är den högsta sedan kalla kriget och klimatförändringarna sker snabbare än vi agerar. Ojämligheten ökar och vedervärdiga brott begås mot mänskliga rättigheter. Nationalism och främlingsfientlighet ökar.

Så sa alltså FN:s generalsekreterare i en hälsning inför det nya året. Det här var hans konklusion av tillståndet i världen. Lösningarna han sedan presenterade var utopiska och handlar om samförstånd mellan nationerna. Men han ropade och presenterade ett apokalyptiskt budskap om vår tid. Jag fann hälsningen i en kristen dagstidning där man bara konstaterade att lösningen bygger på samling kring gemensamma mål för att lösa världens problem. Men det generalsekreteraren säger är som att läsa Jesu förutsägelser i Matteusevangeliet 24 och Lukas kapitel

17 och 21. Precis dessa frågor lyfte Jesus fram som tecken inför sin tillkommelse. Angående klimatet sa Jesus att ångest ska komma över folken inför havets och vågornas dån, inför allt som övergår jorden. Jordens invånare lever med den ångesten idag. Om orättfärdigheten skrev generalsekreteraren att: ”Ojämligheten ökar, vedervärdiga brott begås mot mänskliga rättigheter.” Då Jesus lyfte fram undervisningen om rättfärdighet, talade han också om den dom som väntar dem som utövar orättfärdighet på andras bekostnad. En stor del av jordens befolkning är en under orättfärdighet lidande mänsklighet.

En redaktör som har lyft fram den här hälsningen, och som är mer alert och bibeltrogen än den kristna dagstidningen, är Holger Nilsson. Han skriver i sin tidskrift Flammor (Apokalyptisk varning, januari

Jag – ett tidstecken

2018) undrande hur det kan vara så tyst bland pastorer och förkunnare kring de här frågorna. Han frågar sig varför, och till stor del tillskriver Holger orsaken de pastorer som nu genomgår teologisk utbildning, vilka som kurslitteratur läser boken *Lammet och Odjuret* av Mikael Tellbe. I denna bok för Tellbe ner Uppenbarelsebokens budskap på ett mänskligt plan där han exempelvis skriver:

- Johannes kan mer liknas vid en impressionistisk konstnär än en porträttfotograf. Med konstnärlig fantasi ger han oss bilder som inte alltid har en bestämd betydelse eller avser att avbilda ett konkret föremål eller händelse.

Tellbe är teolog och har under många år varit pastor i Filadelfia, Örebro och utbildar pastorer på Örebro teologiska högskola. Om man vill bli pastor här i landet får man lära sig att se på Uppenbarelseboken som ett konstnärligt verk, och ta dess budskap med en klackspark, utan någon större egentlig betydelse. Om man har den tron på Bibeln, att det är en samling litterära verk utan någon större sanningshalt, då kommer man vilse och kommer aldrig att förstå Jesu undervisning. Man kommer inte heller att ha förmågan att sätta sig in i de tydliga appeller vi möter i Uppenbarelseboken. Tiden härafter är kort, skriver Johannes. Och så får han beskedet: "Sätt inte den här boken under något insegel." Göm den inte, utan nu gäller det. Förkunna: Herren kommer!

Generalsekreterarens nyårshälsning är ett nödrop, och bibeln lyfter fram flera sådana rop från människor. Varför sände Gud sina änglar till Sodom? Jo, där fanns människor som ropade i nöd. "Ropet från Sodom är stort" står det att läsa. "Därför har jag beslutat att gå dit

ner för att se om det är såsom de ropar." När man läser vidare om Sodom och det som hände där står det: "Se, detta var din syster Sodoms synd: högmod, överflöd av mat och bekymmerslös säkerhet hade hon och hennes döttrar, men hon hjälpte inte den nödställde och fattige." Orättfärdighet och förtryck var rådande.

Då Jesus i Lukasevangeliet 17 talar om sin tillkommelse jämför han den med hur det var på Lots tid: "På samma sätt ska det bli den dag då Människosonen uppenbarar sig."

Man köpte och sålde, det har man ju gjort i alla tider. Men här handlar det om en orättfärdig handel, om ett förtryck som vänder sig mot andra människor för egen vinnings skull. Vi läser om hur det var i Sodom, vi läser om det i Jesu undervisning, och det finns många liknande paralleller i bibeln. Men så finns det också en vers i 1 Korintierbrevet 10:6, en händelse

då Israels folk befann sig i öknen:

"Det som hände dem har blivit ett varnande exempel för oss, för att vi inte ska ha begär till det onda såsom de hade."

Det hände för att vara oss till varning. Vi behöver noga ta till vara Jesu undervisning, lyssna och lära vad han sa. Vad sa profeterna? Hur beskriver de tiden? Vad säger de om framtiden?

Från Lukas 21 vill jag citera direkt från vad jag tidigare har nämnt. Jesus säger i vers 25:

- Tecken ska visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden ska folken gripas av ångest och stå rädlösa vid havets och vågornas dån. Människor ska tappa andan av skräck i väntan på det som ska drabba världen, för himlens makter ska skakas. Då ska man se Människosonen komma i ett moln med stor makt och härlighet.

Dagsaktuella händelser är direkt knutna

**- Idag utfärdar jag en kraftig varning för vår värld ...
Det FN:s generalsekreterare säger är som att läsa Jesu förutsägelser i Matteusevangeliet.**

till Jesu tillkommelse. Jesus fortsätter: "Men när det här börjar hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig." Allt det här är upptecknat för att vara oss till hjälp. Men vi har framförallt fått hans Ande, så att vi får bli upplysta direkt av det himmelska ljuset till att kunna tyda och förstå allt som händer. Att kunna se igenom det som är falskt och förrädisk. I samma kapitel vers 8, säger Jesus: "Se till att ni inte blir vilseledda. Många ska komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och: Tiden är nära. Följ dem inte!"

Jesu eskatologiska undervisning är tyvärr inte något karaktäristiskt budskap i vår tid. Tyngdpunkten ligger inte på dessa händelser, utan det mesta handlar om det horisontella, det inomvärldsliga. 'Kom till vår församling och ha det gott. Vi ska sjunga tillsammans.' Det handlar om här och nu och om hur vi ska lösa problemen. Det här kan också vara viktigt, men det som måste finnas är en tyngd i budskapet som ger inriktningen: "Kom, Herre Jesus!" Annars fastnar vi här i våra mönster, i våra traditioner.

Trettio år på Bällsta. Det har varit värdefulla år. Men det finns någonting mycket mer, det är ju inte ett mål att vi ska vara här. Bällsta är ett medel som Gud har gett oss, ett medel på en väg, och är vi honom trogna och låter hans budskap och eld riktigt få tända oss när vi ska ta nästa steg, och nästa, så kommer han att leda.

Har Maranata ett budskap för det svenska folket idag? Ja! Herren kommer! Under år 1998 var jag med om något som berörde mig på djupet. Det var under broder Arne Imsens sista aktiva tid här på Bällsta. Å ena sidan var han mycket sjuk och kunde inte göra mycket, men å andra sidan fanns det som ett inre måste hos honom, som drev fram att vi måste ut i landet. Vi annonserade opinions- och väckelsemöten där det stod: "Varför är det så tyst kring Jesu tillkommelse?" Dessa möten satte djupa spår hos många av oss. Just det här att det inte får finnas någonting som hindrar oss att proklamera budskapet om Jesu tillkommelse. Där fanns det sjukdom. Det fanns dålig ekonomi. Vi slogs mot många olika hinder som tornade upp sig. Bland annat var vi på väg att få lämna Bällsta då vi inte klarade av att betala hyran. Men igenom allt fanns visionen: vi måste ut i landet med budskapet!

Det fanns även då en kamp kring

hemundervisningen, Pilgrimsskolan. Ja det var en kamp på så många plan. Men hela tiden fanns det en prioritet; att leva och förkunna budskapet, att uppfylla uppdraget att förkunna Maranata - Herren kommer snart. Må detta vara vad vi vill göra även i fortsättningen. Måtte vi få förenas och komma samman på ett sätt som gör att vi bildligt talat sparkar ut varandra – samling inåt som ger slagkraft utåt!

Paulus beskriver människorna i den yttersta tiden i Tesselonikerbrevet: "Bäst de säga allt står väl till. Då kommer plötsligt fördärv över dem." Det är någonting av det här vi möter idag. Vi vill ha det gott och ha lugn och ro. Får vi bara leva i fred och ha allt ordnat, ja men då kommer det att lösa sig, då kan vi tjäna Gud. Men bibeln har ett budskap som betonar evakuering, som talar om en pilgrimsvandring, ett främlingskap här i tiden – och om ett hemland, en evig boning. Tiden här passerar så fort. Åren rinner iväg. Men det finns någonting som består för evig tid, en skatt i himlen. Tänk om varje vår gärning, våra böner, allt vad vi gör, om det får bli omvandlat till en himmelsk skatt. Allt vi gör för Jesus består för evig tid.

I Matteus evangelium 11:12 står det att: "... från Johannes döparens dagar intill denna stund tränger himmelriket fram med storm, och människor storma fram och rycka det till sig." Eller som det står

i Folkbibeln: "vårdsmän förtrycker det". Här ser man att det finns en strid om himmelriket som utspelar sig här på jorden. Det finns ytterligare liknelser i Matteus 13 som återger kampen på ett annat sätt. Jesus sa i vers 33 att: "Himmelriket är likt en surdeg som en kvinna tar och blandar in i tre skäppor mjöl, till dess alltsammans bli syrat."

Mjölet i bibeln är en bild på det rena evangeliet. Vi kan läsa om det från Abrahams tid när Sara tillreder bröd utav vetemjöl. Ett osyrat bröd. Surdegen har också sin givna betydelse i Guds ord. Det är ett främmande ont element som blandas in i mjölet, för att förstöra det rena evangeliet. Vem är då denna kvinna som det här talas om? En kvinna kommer och blandar in denna surdeg i tre skäppor mjöl, så att alltsammans blir syrat. Jesus varnar här för avfallet.

I liknelsen innan (v 31-32) möter vi något liknande:

- Himmelriket är som ett senapskorn som en man tar och sår i sin åker. Det är minst av alla frön, men när det har växt upp är det störst av alla köksväxter och blir ett träd, så att himlens fåglar kommer och bygger bo bland grenarna.

Här ser vi också något som inte är normalt, som ger en abnorm tillväxt. En planterad kryddväxt blir till ett träd. Det står också om himlens fåglar som kommer och bygger sina nästen bland dess grenar.

I Uppenbarelseboken 17 får vi en be-

Dagsaktuella händelser är direkt knutna till Jesu tillkommelse. Jesus fortsätter: "Men när det här börjar hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig."

skrivning av det som kallas för skökan: "En av de sju änglarna med de sju sköklarna kom och talade med mig och sade: "Kom, jag ska visa dig domen över den stora skökan som tronar på väldiga vatten. Jordens kungar har horat med henne, och jordens invånare är berusade av hennes otukts vin." I Anden förde han mig bort till en öken. Och jag såg en kvinna som satt på ett scharlakansrött vilddjur, fullt av hädiska namn och med sju huvuden och tio horn."

Därefter följer en beskrivning av denna kvinna som var klädd i purpur och scharlakan. Det står om hur hon pryddes av guld, ädla stenar, pärlor med mera. Och så står det om otukt, orenlighet och styggelser samt en koppling till det bibeln identifierar som Babylon. Det är en detaljrik beskrivning av en kvinna.

Alltsammans hade sin begynnelse i tre skäppor mjöl. Men så blandades något i som inte borde finnas där. Vi kan följa utvecklingen från Nya testamentets tid och se hur den urkristna församlingen under 300-talet förvanskades till oigenkännlighet, exakt på det sätt som Uppenbarelseboken beskriver skökan i det sjuttonde kapitlet. Vi har idag nått fram till ett klimax, eller ett totalt avfall från det enkla evangeliet som bibeln har som modell för församlingen, den som är hans kropp här i tiden. Det Johannes målar upp för oss är utvecklingen av en religiös makt som jämförs med en sköka, någon som en gång har varit en brud, men här representerar något helt annat.

Om vi går vidare till nästa kapitel står det så här:

- Sedan såg jag en annan ängel komma ner från himlen med stor makt, och jorden lystes upp av hans härlighet. Och han ropade med stark röst: - Fallet, fallet är det stora Babylon! Det har blivit en boning för onda andar, ett tillhåll för alla orena andar, ett näste för alla orena och avskyvärda fåglar.

Här möter vi fåglarna igen. "Alla slags orena och avskyvärda fåglar." Fåglar som har byggt sina nästen i dess grenar som Jesus talade om.

I första versen står det om en ängel som kom från himmelen med stor makt och att jorden upplystes av hans härlighet. När vi möter alla dessa religiösa makter här i tiden som håller folk fångna inom sina institutioner och sina religioner, är det många gånger väldigt svårt att komma åt, avslöja och uppenbara vilka krafter

Låt oss också lägga av alla prästskrudar och befria oss från vigda kyrkobyggnader. Lägg bort alla främmande element och börja återigen att samlas utifrån Nya testamentets mönsterbild.

som ligger bakom. Ta exempelvis den romerska katolska kyrkan med mer än en miljard medlemmar. Jag arbetar själv i ett katolskt land och vet hur påverkade människor är. När man då möter dessa människor behövs något annat än mänsklig övertalningsförmåga för att kunna diskutera och resonera sig fram till vad som är sanning. Det behövs det som har med Andens ljus att göra – Guds Andes vägledning.

Jesus sa att vi är världens ljus: "Inte kan en stad döljas som ligger på ett berg?" Den sprider sitt ljus över människorna men är samtidigt en avskild plats uppe på ett berg. Det är en annan stad än det stora Babylon; det är en annan stad än det som har sina stora och mäktiga ljus här i tiden. Det är ett himmelskt ljus.

I Filipperbrevet skriver Paulus att vi är himmelsljus i världen. Brevet riktades till församlingen i Filippi, en liten anspråkslös husförsamling. Ni är himmelsljus! Det finns inget annat ljus än ett möte med Jesus som kan avslöja vad det är för makter som binder människor i religionens namn. Han är allt vi behöver och som gör att vi kan få uppleva en sann gemenskap, eller för att använda ett kyrkligt ord – en sann ekumenik.

Vi vill absolut ha full andlig gemenskap

med alla syskon i hela Kristi kropp. Låt oss lägga av allt som är till hinder. Vi kan börja med allt obiblskt, såsom kyrkliga sakrament som har lagts till evangelium och ses som verksamma nådamedel, som nödvändiga för människors frälsning. Låt oss också lägga av alla prästskrudar och befria oss från vigda kyrkobyggnader. Lägg bort alla främmande element och börja återigen att samlas utifrån Nya testamentets mönsterbild, befriade och tillintetgjorda så att Jesus får bygga upp det som är hans församling; den församling som är född av himmelen och inte av jordiska rikedomar eller traditioner.

Det finns ingen humanism, ingen demokrati, inte heller några diktaturer som på något sätt förmår att avslöja vad som i Uppenbarelseboken beskrivs som det stora Babylon. Men vad är det som behövs? Jo, en ängel kom från himmelen och allting blev upplyst. Allting blev avslöjat i ett nu, i ett ögonblick.

När vi fortsätter att läsa i det artonde kapitlet ser vi en stor uppgörelse. Fallet är det stora Babylon. Det står om hennes synder, och om att vedergälla henne. I åttonde versen står det att därför ska på en och samma dag hennes plågor komma

över henne. Det är en domens dag det handlar om. En uppgörelsens dag. Tionde versens sista del säger: Plötsligt har nu din dom kommit. I Folkbibeln preciseras tiden: "På en enda timme kom domen över dig." En timme!

Vad sa Jesus? Som en snara ska den dagen komma. En snara. Tidigare i Uppenbarelseboken läser vi om vilddjuren och att det är en makt som håller hela världens befolkning i sitt grepp. - Det förmår alla. Det har alltså en tvingande makt att styra över människor. Vilddjuret råder inte med Guds rättfärdighet, inte heller efter Guds rikes principer, utan det råder i orättfärdighet och förtryck.

Här i samma kapitel står det att ingen får köpa eller sälja som inte bär dess märke på högra handen eller i pannan. Många gånger gör vi det här till en teknikalitet. Vi talar och läser om chip som opereras in i människor och så säger vi att: "Nej, det där ska vi aldrig ta emot, för det där är märket. Nej, akta oss, akta oss!" Så ser vi inte att alla vi som lever på den här jorden, främst vi som lever i ett välfärdssamhälle, vi är helt beroende av den orättfärdighet som råder på jorden för att vi överhuvudtaget ska kunna ha kvar vår välfärd.

Vi behöver inte läsa mycket för att förstå hur den stora delen av världens befolkning genom slavliknande arbete är med och hjälper oss att bibehålla vår välfärd. Vad är det om inte att leva under orättfärdighet och under detta tvång – ingen kan köpa eller sälja. "Ja, men jag går inte med på det där." Men varje gång du går till ett varuhus, och letar efter de billigaste priserna: Var kommer de ifrån? Vem har tillverkat dem? Hur många barnarbetare finns det som syr våra jeans? Hur många små barn är det som handknyter mattor? Vad har de för lön? De är slavar. Det finns minst 40 miljoner slavarbetare idag, och de lever och arbetar under fruktansvärda förhållanden.

Jag ska här ta hjälp av broder Stanley Sjöberg som har lyft fram de här frågorna. Kom ihåg att vi här läser ur Uppenbarelseboken kapitel 18, om frågor som vi lätt kan se väldigt diffust på, som något på distans, men som vi dock är ytterst delaktiga i. Här skriver Stanley om guld:

- Jag blev förvånad när jag la märke till att Gud vill förhindra att guld och silver används som kapital i världshandeln. Det står om guld som handelsvara i Uppenbarelse-

Den stora delen av världens befolkning är genom slavliknande arbete med och hjälper oss att bibehålla vår välfärd.

boken. - Plötsligt har nu din dom kommit. Gud stoppar all orättfärdig handel. I vers tolv står det: guld och silver, ädla stenar och pärlor. Orsaken är att just det problemet är speciellt i vår tid, som sannolikt är den tid då Jesus ska komma tillbaka.

Förr var guld och silver något rent och dyrbart. Det senaste årtiondena framställs guld och silver på ett sätt som orsakar sjukdom, lidanden, fattigdom och plågsamma dödsprocesser bland de fattiga i världen. Tänk på det när du går till guldsmeden och ska hitta ett fynd.

Ett oerhört lidande, en oerhörd orättfärdighet. Gruvdrifter med cyanid och kvicksilver påverkar arbetarna som dör av lungrelaterade sjukdomar, enligt Swedwatch 2012. En sjukdom som heter "silikos", eller "stendammslunga", det är när lungorna blir förhårdnade och knutor sprids i lungorna. Denna sjukdom är mycket vanlig vid arbete vid sten-dagbrott och betongarbeten där det saknas effektiva skyddsutrustningar. Arbetet utförs på löften om betalning och en måltid om dagen tills guldet är levererat osv.

Hur går det för arbetarna sen då? "Jag vet att jag kan bli sjuk och till och med dö, men har jag inget jobb kommer jag ändå att dö." Arbetarna står i lervälling upp till knäna. Repetitivt gnids kvicksilvret i en trasa kombinerat med guld och sand. Kviksilverrester droppar från handen ner till vattnet till gropen som arbetarna stått i nästan hela morgonen. Det här är fattiga människor. De tvingas till de här arbetena

för att det finns en världsmarknad. Och det finns profitörer. Och det finns en konkurrens där som stora multiföretagen i världen köper in sig och utnyttjar, exploaterar.

Stanley lyfter fram fler paralleller med dagens världshandel och de produkter som räknas upp i Uppenbarelseboken 18:

- Det finns något som kallas för "landgrabbing". Länder som köper stora markområden i fattiga länder och odlar för att vi ska få bröd av alla sorter. Sydkorea, Brasilien, USA med flera rika köper åkermarken av Tanzania, Mongoliet, områden i Kenya och andra delar av Afrika. Så kommer de dit med moderna maskiner. Plöjer, harvar, sår och skördar. De fattiga afrikanerna får jobb för några hundralappar, och när skörden hämtas med fartyg till havs och i luften står de kvar hungriga medan vi i de rika länderna kan välja mellan 20 olika brödsorter.

Stanley Sjöbergs exempel ovan visar hur det som bibeln talar om som vilddjurets märke har sitt grepp över vår handel. Vi skulle kunna fortsätta och lyfta fram sådant som står upptecknat i Uppenbarelseboken som en del av detta Babylon. Men vad ska vi göra? Hur ska vi leva? Vi möter ju orättfärdigheten som en global fälla, omöjlig att undfly. Vi ska ta hjälp av en annan vers, Uppenbarelseboken 22:10-11:

- Och han sade till mig: "Försegla inte profetians ord i denna bok, för tiden är nära.

Den orättfärdige ska fortsätta göra orätt och den orene fortsätta orena sig, och den rättfärdige ska fortsätta göra det rätta och den helige fortsätta helga sig."

Den rättfärdige ska fortsätta göra det rätta, och den heliga fortsätta helga sig. Det finns principer som Gud har gett oss. Himmelrikets rätta principer. Vad är det Jesus säger? Har ni bröd för dagen – tacka Gud. Var nöjd. Dela med dig. Se till att bli en utgivande kristen, att väl förvalta dina resurser, så att du med dem får vara med och uppfylla Guds rättfärdighet. Jesus själv ger oss en modell när han talar i Matteus 25. När Människosonen kommer i sin härlighet och när han sätter sig på sin härlighetstron, då lyfts de viktiga tingen fram. Det som är högt värderat i Guds ögon. Och vad är det Jesus nämner där? Jag var i fängelse, jag var sjuk, jag var hungrig, jag var naken, och så vidare. Ni besökte mig, ni gav mig att äta. Det här var vid domen. Dessa gärningar är

att samla skatter i himmelen, där inte tjuvar bryter sig in, där inte mott och mal förstör. Samla skatter för honom. Lev ett rättfärdigt liv.

I Apostlagärningarna 2 står det att ingen kallade något av det han ägde för sitt, utan de hade allting gemensamt. Man delade ut till var och en efter som var och en behövde. Vilken befrielse från materialismen. Det fanns ingen fattig, det fanns ingen rik. Man levde i detta liv som Jesus så väl hade undervisat om och nu blev det förkroppsligat, synliggjort, i den urkristna församlingen.

Den rättfärdige ska fortsätta göra det rätta, och den helige fortsätta att helga sig. Att avskilja sig, att avstå från saker. Se till att få leva ett heligt liv inför honom. Det finns många goda rekommendationer i Guds ord till ett liv i helgelse. Några av dem är att dra ut ifrån henne – skökan, Babylon. Avskilj dig från det som är ont. Det är en utmaning till oss. Men kom

ihåg, en god hjälp är att leva i det korta perspektivet, att Jesus kommer snart.

Den rika delen av världen fortsätter att jaga rikedom, vilket den senaste rapporten från Oxfam (22 jan 2018) bekräftar. 82 procent av förra årets globala avkastning berikade redan rika. Den fattigaste halvan av jordens befolkning (3,7 miljarder människor) blev fattigare. Guds rättfärdighet kräver att den som vållar människor lidande också kommer att få lidande i vedergällning.

"Vedergäll Babylon" proklamerar Uppenbarelseboken. Guds församling på jorden måste i sin livsstil vara en protest mot alla orättvisor och all orättfärdighet, och fokusera på de värden som Jesus vid domen framställer som centrala och viktiga: "Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort för mig." ■

Idel goda gåvor

Vittnesbörd av Margoth Nashed

Jag vill läsa en vers i Jakobs brev:
- Idel goda gåvor och idel fullkomliga skänker komma ned ovanifrån, från himlajusens Fader, hos vilken ingen förändring äger rum och ingen växling av ljus och mörker (Jak 1:17).

Det finns ingen större och mer fullkomlig gåva att få än den vi har fått, och det är Jesus Kristus. Tänk att Gud i sin kärlek sände sin son till oss för att vi ska ha liv i honom. Han gav sitt liv för oss och han har lovat att vara med oss alla dagar intill tidens ände. Han har också sänt sin helige Ande, och vi har fått bibeln som är full av löften och underbara välsignelser till oss.

Det står också att vi kan få så mycket mer. Vi får ivrigt söka de andliga nådegåvorna och Gud vill välsigna oss var och en. Vi får ge Gud vårt hjärtas odelade kärlek, ja helt utan självskhet får vi ge vårt liv till Jesus Kristus.

Jag är så tacksam för syskonen och för församlingen, att det finns ett andligt hem. Det är en sådan välsignelse och glädje. Idel goda gåvor och fullkomliga skänker får vi ovanifrån, från vår himmelske Fader. Amen. ■

En väg leder till livet!

Vittnesbörd av Linda Boman

Jag gick och sjöng på en sång hemma, det är en barnsång som lyder så här:

*En väg leder till livet,
den vägen kallas smal.
En väg leder till mörkret,
den vägen kallas bred.
Frågan är nu bara, vart går
din väg?*

*Vandrar du på vägen
som till himmelen bär?
Jesus är den vägen som leder
hem.
Vandra i tro på den.*

Det finns bara två vägar att gå. Man tänker på släkt och vänner och att det inte finns någon mellanväg. Antingen vandrar vi på den breda vägen eller på den smala vägen som leder till

himlen. Jag tänker också på alla religioner som finns; bara i Indien finns det miljontals olika gudar som förvillar människorna.

Gud välsigne dig att börja vandra på den smala vägen som är Jesus. Ta emot honom i ditt liv. Det är det enda som håller, här och i evigheten. ■

Var redo inför Jesu s

Utforska Skrifterna. Bed, vaka och predika budskapet. Gör vi det, så får fienden aldrig makt över oss.

Bibelstudium av Sean Ureña

Vi ska tala om Bibeln, påminna om det som har sagts och tändas av det vi hört. Vi har ett stort hopp, för det handlar om vår Herre Jesus Kristus och allt han har gjort för oss. Kanske har vi varit många år i församlingen och lyssnar ideligen på samma budskap. Det kan göra att vi på ett sätt somnar in och inte känner glädje i det stora som Jesus gjorde för oss som var döda i synder, utan hopp. Tack vare att Gud sände sin son kan vi leva genom Sonen och triumfera i denna mörka värld. Det Jesus gjorde på Golgata kors är verkligen mycket viktigt och stort.

Tidigare gjorde prästerna sina offer tjänster om och om igen och offrade bockar och kalvar för att vi skulle få förlåtelse för våra synder. Men ingenting av detta var tillräckligt, och därför återupprepade och repeterade man ständigt dessa offer.

När Jesus kom, dog han en enda gång för alltid för våra synder. Och hans blod är mera än tillräckligt. Det är underbart att veta att det finns kraft i Jesus, och i hans blod finns frälsning. Detta blod blev utgjutet för oss alla, för var och en som tror på hans namn. Denne Jesus som dog på korset, uppstod och återvände till himlen. Jesus sa själv att han for för att bereda rum för var och en av oss. Han sa: Bekymra er inte. Tro på mig. Tro på min Faders ord. Jag ska komma tillbaka och hämta alla dem som tror på mig.

Han hämtar alla dem som har tagit emot hans ord och som tror på det han har gjort. De som har trott på hans namn.

Jesus har lovat att han ska komma tillbaka till jorden. Och vi väntar på hans tillkommelse. Amen!

Fienden har ingen makt eftersom Jesus har besegrat honom, och vi besegrar fienden då vi håller oss till Jesus. Men utan Jesus är vi ingenting, då har vi ingen kraft; bara med Jesus har vi kraft, för han strider för oss. Vi har hans ord, vi har den Helige Ande och så arbetar vi enat emot fienden. Men fienden erkänner sig inte

besegrad. Han försöker på många sätt att få oss bort från vägen, bort från vårt hopp, så att vi inte ska ha ögonen fästa på Jesus. Många gånger lyckas han verkligen. Han använder olika metoder för att förvillan och fånga oss. Bibeln talar mycket till oss om detta. Den varnar oss så att vi ska ha beredskap inför dessa bedrägerier och så att metoderna fienden använder inte ska påverka oss.

Det finns många slags bedrägerier. Det är väldigt populärt för en del i våra dagar att proklamera Jesu tillkommelse och det borde ju vara något väldigt bra, men många fastställer datum för Jesu tillkommelse. Det uppstår problem när människor får ett falskt hopp. Det finns många, både troende och icke troende, som är trötta på den här världen. De är trötta på orättfärdigheten, på smärtan och lidandet. De är trötta på dödandet och kriget och längtar efter att det ska hända något som kan förändra situationen. Människan väntar helt klart på att något ska hända, och fienden utnyttjar det behovet för att försöka lura henne på avvägar.

En man som heter David Meade är numerolog. Han förutsade att världen skulle gå under den 23 september förra året, 2017. Den här mannen kan man läsa om genom att googla. Han förde fram sin lära på olika sätt, bland annat skrev han böcker om att den 23 september skulle allt ta

nara tillkommelse!

slut. Jesus skulle komma och i hemlighet rycka upp de troende. Han hade faktiskt många efterföljare, och många sociala medier på internet och andra kanaler talade om detta. Många trodde, men många sa också: Äsch, det blir precis som alltid förr! Och det var sant. Det blev samma som alltid. Ingenting hände den 23 september. Men han hade ett svar på det här. Han trädde fram och sa: Nej, alla missförstod! Det var inte det där jag ville säga! Det är nästa månad världen ska gå under! Det är verkligen otroligt, hur vissa människor kan fastställa ett datum, och mena sig att med bibliskt stöd tala om Guds planer för Jesu tillkommelse.

Från år 2000 har olika personer trätt fram med apokalyptiska teorier. Och när man undersöker teorierna de för fram, så verkar det sensationellt. Det handlar till exempel om meteoror som ska falla ned på jorden, men innan dess kommer Jesus för att hämta några, och de som blir kvar, får lida oerhört. Teorier presenteras i filmer, där man dramatiserar jordens undergång. Andra påstår att de har dechiffrerat och hittat bibelns koder, och har fått gudomlig kraft och har exakt information om när Herrens tillkommelse ska ske; uppgifter som Herren själv har gömt i bibeln. Av den orsaken börjar de proklamera och sätta upp datum och får många efterföljare som tror på dem.

Allt det här gör stor skada och fördärv mycket. Sådana människor har inte funnits bara under 2000-talet. Det finns åtskilliga exempel från förgångna tider i historien. Exempelvis kom Nostradamus under medeltiden med många profetior om den yttersta tiden. Idag finns det en blandning av religioner som lyfter fram apokalyptiska teorier. Man blandar det med vetenskap och presenterar sina budskap i animerade tecknade serier, exempelvis Simson. Just nu är det väldigt populärt i USA att producera teorier i serieform där man talar om världens undergång. Receptet för detta är väldigt enkelt: Jag tror mig vara en profet och

och söker rätt på exakt datum för någon händelse – blandar med några ting från bibeln för att göra det trovärdigt och tar lite vetenskap och blandar så allt och får fram ett profetiskt skeende. Och om något då händer av det jag sagt, då är jag en profet. Många gör så.

Om vi läser den bibliska historien som vår tro är baserad på, och går till Matteus 24, så talas här mycket om händelser inför världens avslutning. Jesus talar om de tecken som ska visa sig innan han kommer. Vi ska se vad Jesus säger specifikt om dessa profeter som jag nämnt om, personer som använder bedrägliga metoder:

- Jesus svarade dem: Se till att ingen bedrar er. Många ska komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och de ska bedra många (v 4-5).

De ska leda många vilse. Det finns också sådana som proklamerar sig själva vara Jesus. Det är faktiskt också väldigt populärt i våra dagar. Det är otroligt att se att

fastän man har bibeln, så är det många som ignorerar dessa verser som vi nyss läst, och man börjar istället följa dessa villolärare. Det finns exempelvis en Jesus i Australien och en Jesus i USA – ja, flera! I Peru och i Sydkorea. Det finns många som utropar sig vara Jesus. Där kan vi se vilken makt fienden har. Det står här: ”Se till att ingen bedrar er.” Och trots att vi här läser att ”många skall komma i mitt namn”, så börjar människor ändå följa dem. De predikar och säger: Här är Jesus! Här är vår frälsare! Han är återfödd i den här personen, vi måste följa honom! Och många följer honom. Vi läser här i Matteusevangeliet hur Jesus fortsätter varna:

- Många falska profeter ska träda fram och bedra många (v 11).

Den här profetian kommer inte från numerologen David som vi talade om, en av alla ”Jesusar” som existerar i världen, utan det är Herrens egna ord. Det här säger oss att vår Jesus står för dörren.

Det är många människor som älskar att följa tecken och under. Jesus talar också om detta. Det står att de ska göra stora tecken och under ”för att om möjligt bedra även de utvalda”. Det här är något vi måste ta med i beräkningen.

Längre fram läser vi vad Jesus säger – han visste hur tiden skulle vara som vi nu lever i:

- Om någon då säger till er: Här är Messias, eller: Där är han, så tro det inte. Falska messiasgestalter och falska profeter ska träda fram och göra stora tecken och under för att om möjligt bedra även de utvalda (v 23-24).

Det här är väldigt intressant, för det är många människor som älskar att följa tecken och under. - Här finns frälsning och helande, här finns tecken; kom och se! Det här är sant, det här måste vi följa! Jesus talar också om detta. Det står att de ska göra stora tecken och under ”för att om möjligt bedra även de utvalda”.

Det här är något vi måste ta med i beräkningen. Vi kanske tänker: Men jag har ju sanningen. Men även då kan det hända att vi kan komma på avvägar. Jesus fortsätter:

- Om de alltså säger till er: Han är i öknen, så gå inte dit, eller: Han är i de inre rummen, så tro det inte (v 26).

Problemet är inte att det finns många falska profeter och många Kristus. Det vet vi ju, det står i bibeln att det ska finnas. Problemet är att de ska bedra även de utvalda. Även de utvalda. Orsaken till detta bedrägeri är att många inte utforskar Skriften, och när vi inte forskar i Skriften, är vi mycket vårdslösa och försvarslösa. Då kan fienden göra vad som helst med oss. Han tycker om att utnyttja vår försumlighet. och allt det som händer i världen för att ge uttryck för sitt bedrägeri.

Det finns exempelvis Youtube-kanaler där många opererar som är ekon från falska profetior om denna världs slut. Nyhetsreportrar presenterar artiklar om att världen exempelvis ska gå under i oktober. Många personer från dessa kanaler har miljontals följare. De börjar att se deras filmer och söka efter logiken i det som exponeras där. Man kan statistiskt märka hur människor accepterar dessa nyhetsrapporter. Man har koll på hur många som sett dessa videos, och hur många som signalerar att man gillar det man sett. Därför kan man se hur många människor som följer med i dessa medier och accepterar bedrägeriet i alla dessa falska profetior och utläggningar. Det är verkligen ett beklagligt problem.

Många som inte är troende, söker nå-

Om du verkligen vill lära känna Jesus måste du vara tillsammans med honom och lära av honom för att vara redo när han kommer!

got som skulle kunna förändra världen. Och när de ser den här sortens videos, så blir de upptända: Det här är ju bra! Det här kommer att hända! Jag ska göra det här, jag ska gå med på det här! Så försöker man förändra sitt liv utifrån vad man hör, och får ett falskt hopp. Det beklagansvärda med detta är dock att när ingen av dessa förutsagda händelser äger rum, vad blir då kvar i hjärtana? Jo, en tomhet. Det falska hoppet man hade i hjärtat finns inte längre och istället börjar man håna och säga: Jesus finns inte! Han kommer inte. Man bespottar, smädar och skrattar åt dem som vittnar om Jesus: Du är vrickad!

Fienden utnyttjar detta för att dra oss bort från vår rätta förberedelse, bort från bibeln och hans ord. Dessa falska dateringar har många gånger förts fram. Världen befinner sig idag i tvivel och allt oftare hör man sägas att Gud inte finns. Allt fler bestämmer sig för att inte tro; man har ju trott på falska profetior och falska tillkommelser.

Men Gud har en plan. Även om allt ser mörkt ut och det verkar som om det inte finns något hopp, så är Jesus där och vi vet att han kommer! Seger och beredskap finns i honom, i Kristus. Vi ska hålla oss till denna seger och fortsätta proklamera den sanna undervisningen av Jesus.

I Johannes evangelium 5:39 ger Jesus några råd:

- Ni forskar i Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig.

Utforska Skrifterna. Det är enda möjligheten, för att inte falla för bedrägerier.

Det finns även ett annat råd i Matteus 26:41:

- Håll er vakna och be, så att ni inte kommer i frestelse. Anden är villig, men köttet är svagt.

Och något mycket viktigt läser vi i kapitel 28:18-20:

- Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut.”

Utforska Skrifterna. Bed, vaka och predika budskapet. Gör vi det, så får fienden aldrig makt över oss, och vi kan vara förberedda när dessa profeter proklamerar falska läror. När kommer Jesus? Du och jag vet inte. Ingen vet. Det har han sagt tydligt och klart. Men han har sagt till oss: Bed och var redo för min tillkommelse! Var redo inför Jesu snara tillkommelse! Du ska inte bara tro på budskapet, utan sök efter en personlig relation med Jesus. Se till att ha kontakt med honom. Om du verkligen vill lära känna Jesus måste du vara tillsammans med honom och lära av honom för att vara redo när han kommer. Herren säger:

- Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig (Joh 14:1).

Jesus sa: ”Jag går för att bereda plats åt var och en av er. För där jag är, ska också ni vara. Amen. Var redo, för Jesus kommer snart! ■

Maranataförsamlingen i Stockholm inbjuder till:

Påskkonferens 29 mars - 2 april

Jesus - segerfursten från Golgata:

- Jag är den förste och den siste och den levande!
- Jag var död, men se, jag lever i evigheternas evigheter!
- Jag har nycklarna till döden och dödsriket!

Adress: Bällstavägen 100, Bromma

Information och anmälan E-post: info@maranata.se, Telefon: 08-985683

Till Anna-Lisa Anderssons minne

Vår kära syster Anna-Lisa har fått hembud. Hon kom i kontakt med församlingen redan på Gamla Bro-tiden i början av 80-talet, då hon med en väninna ibland besökte något möte.

Anna-Lisa blev frälst som ung sextonåring och var flitigt med i Filadelfias strängmusik bland sångarna. Men

en dag meddelades att strängmusiken skulle läggas ner och Anna-Lisa kände ett stort tomrum när hon inte längre hade en uppgift i sin församling.

När Maranataförsamlingen flyttade från city till Bällstalundsskolan i Bromma, började Anna-Lisa allt oftare komma till mötena och lärde känna syskonen. Hon upplevde ett behov av att få ha daglig gemenskap. Trots att hon vid den tiden var i sjuttioårsåldern, beslöt hon sig för att bryta upp, lämna sin lägenhet och förena sig med storfamiljen. Där trivdes hon och glädde oss med sitt glada humör.

Anna-Lisa Andersson
1928-2018

Hon hjälpte till så länge hon orkade med en del sysslor; städade och pysslade. Hon köpte varje vecka blommor till möteslokalen och bjöd ofta på godis till alla som ville ha.

Anna-Lisa tyckte mycket om barnen i storfamiljen och blev vän med dem. En treåring tillfrågades på barnavårdscentralen

om vad hennes bästa kompis hette. "Anna-Lisa" blev svaret, och mamman fick berätta att denna kompis var sjuttiofem år! Anna Lisa var troget med på så gott som alla möten i församlingen. Hon deltog så länge hon orkade i sången och med vittnesbörd ibland. Bara några månader innan hon skulle ha firat nittioårsdagen, fick hon avsluta sin vandring.

Hon lämnar ett tomrum efter sig, men vi gläds åt hennes minne och att hon är bärgad för evigheten.

För Maranataförsamlingen
Gertrud Johansson

Välkommen till

Maranataförsamlingen i Stockholm

Ordinarie mötestider

Tisd:	12 & 18 Bibelstudium
Torsd:	18 Bönemöte
Lörd:	18 Sång och vittnesbörd
Sönd:	11 Förkunnelse 15 Väckelsemöte

Många av mötena går att lyssna till på hemsidan, live och från ljudarkivet.

www.maranata.se

08 98 56 83, Bällstav. 100, BROMMA

Missionshotellet!

Budget	435:- (inkl. frukost)
Enkel	595:- (inkl. frukost)
Dubbel	795:- (inkl. frukost)

Ett andra hem, i hjärtat av Bromma

Bällstavägen 100, Bromma

08-627 55 55

Hemsida: www.pilgrimshem.se

- Jag vill stråla som Stefanus!

Vittnesbörd av Asta Olausson

Jag har under en tid tänkt på det som handlar om att få komma tillbaka till den första kärleken; till den kärlek som man upplevde när man var nyfrälst. Jag kommer ifrån ganska jobbiga förhållanden, men fick möta Jesus till frälsning och blev befriad. Då tänkte jag att det finns ingenting som kan skilja mig från gemenskapen med Jesus Kristus och från hoppet att få komma hem till himmelen en dag. Men så lätt det kan bli rutin och jargong när man vittnar för människor. Man talar om att Jesus lever, att man har blivit frälst, att man tagit emot Jesus, att Jesus finns i himmelen. Det är en objektiv sanning som folk kan tro på eller inte. Jag kan säga att jag tror att Jesus lever, att han sitter på Faderns högra sida i himmelen, och sedan är det upp till den som lyssnar att förkasta eller tro på det.

Men då har jag tänkt på Stefanus. Det står i bibeln att när han vittnade, fäste alla som satt i Stora rådet sina ögon på honom och såg att hans ansikte var så-

som en ängels. Stefanus såg Jesus sitta på Faderns högra sida, och människor såg hur hans ansikte strålade. Han såg upp emot himmelen fylld av den Helige Ande, och han sa ”jag ser himmelen öppen och Människosonen stå på Hans högra sida”. Till församlingen i Efesus skrevs det att: ”Jag har det emot dig, du har övergett din första kärlek”, och ”gör på nytt de gärningar du gjorde den första tiden”.

Det är vad undervisningen i församlingen har fått betyda för mig. Jag har fått tillbaka en längtan efter att få komma hem till det himmelska Jerusalem. Min längtan är att få se Jesus och att få bli förnyad och kunna vittna om honom för människor så att de blir överbevisade i sin ande – inte genom ord, men genom att få

stråla så som Stefanus gjorde. Min längtan är att det blir levande i mitt eget hjärta att

Jesus bor där, inte bara som en objektiv sanning utan som en subjektiv upplevelse. Amen.

